

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آموزش قرآن

اول دبستان

آموزگاران و اولیای گرامی!

برای دستیابی به اهداف آموزش قرآن و هماهنگی با روش‌های تدریس ارائه شده،
مطلوب مقدمه‌ی این کتاب را با دقّت مطالعه کنید. این کتاب با استفاده از لوحه،
نوار آموزشی و کتاب راهنمای معلم تدریس می‌شود.

طبق مصوبه‌ی جلسه‌ی ۶۷۷

شورای عالی آموزش و پرورش این کتاب توسط آموزگار پایه و طی ۲ جلسه در هفته، تدریس می‌شود.

وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

برنامه‌ریزی محتوا و نظارت بر تألیف: دفترتألیف کتاب‌های درسی ابتدایی و متوسطه نظری

نام کتاب: آموزش قرآن اول دبستان - ۴/۱

مؤلفان: ابوالفضل انوشی‌پور، مسعود تهرانی فرجاد

علامی عباس سرشور خراسانی، الهه ستوده

سیدمهدي سيف، رضا نباتي و مسعود وكيل

کارشناس آموزشی دوره‌ی ابتدایی: طيبة حمزه بیگی

شاعران: کبری هاشمی، افسانه شعبان نژاد

آماده‌سازی و نظارت بر چاپ و توزیع: اداره‌ی کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی

مدیر امور فنی و چاپ: سید احمد حسینی

مدیر هنری: مجید ذاکری یونسی

طراح گرافیک و صفحه‌آرایی: محمد عباسی

تصویرگران: نفیسه نهدادی، فاطمه رادبور، سحر عجمی، مهدیه صفایی نیا، لیدا معتمد، علی خدایی، گلناز نروتیان و مجید ذاکری یونسی

طراح جلد: مجید ذاکری یونسی

حروفچین: کبری اجابتی، فاطمه باقری مهر

طراح خط رایانه‌ای: کامران انصاری

مصحح: سیف‌الله بیک محمدليلوند، حسین چراگی

امور آماده سازی خبر: سپیده ملک ایزدی

امور فنی رایانه‌ای: پیمان حبیب پور، حمید ثابت کلاچاهی

ناشر: اداره‌ی کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی

تهران: خیابان ایرانشهر شمالی- ساختمان شماره‌ی ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن: ۰۹۱۶۱۱۶۱۳۸۸۳، دورنگار: ۰۹۲۶۶، کد پستی: ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وب سایت: www.chap.sch.ir

چاپخانه: شرکت افست «سهامی عام» (WWW.Offset.ir)

سال انتشار و نوبت چاپ: چاپ پنجم ۱۳۹۴

حق چاپ محفوظ است.

ISBN 978-964-05-1981-3 شابک ۳-۹۸۱-۰۵-۹۶۴-۹۷۸

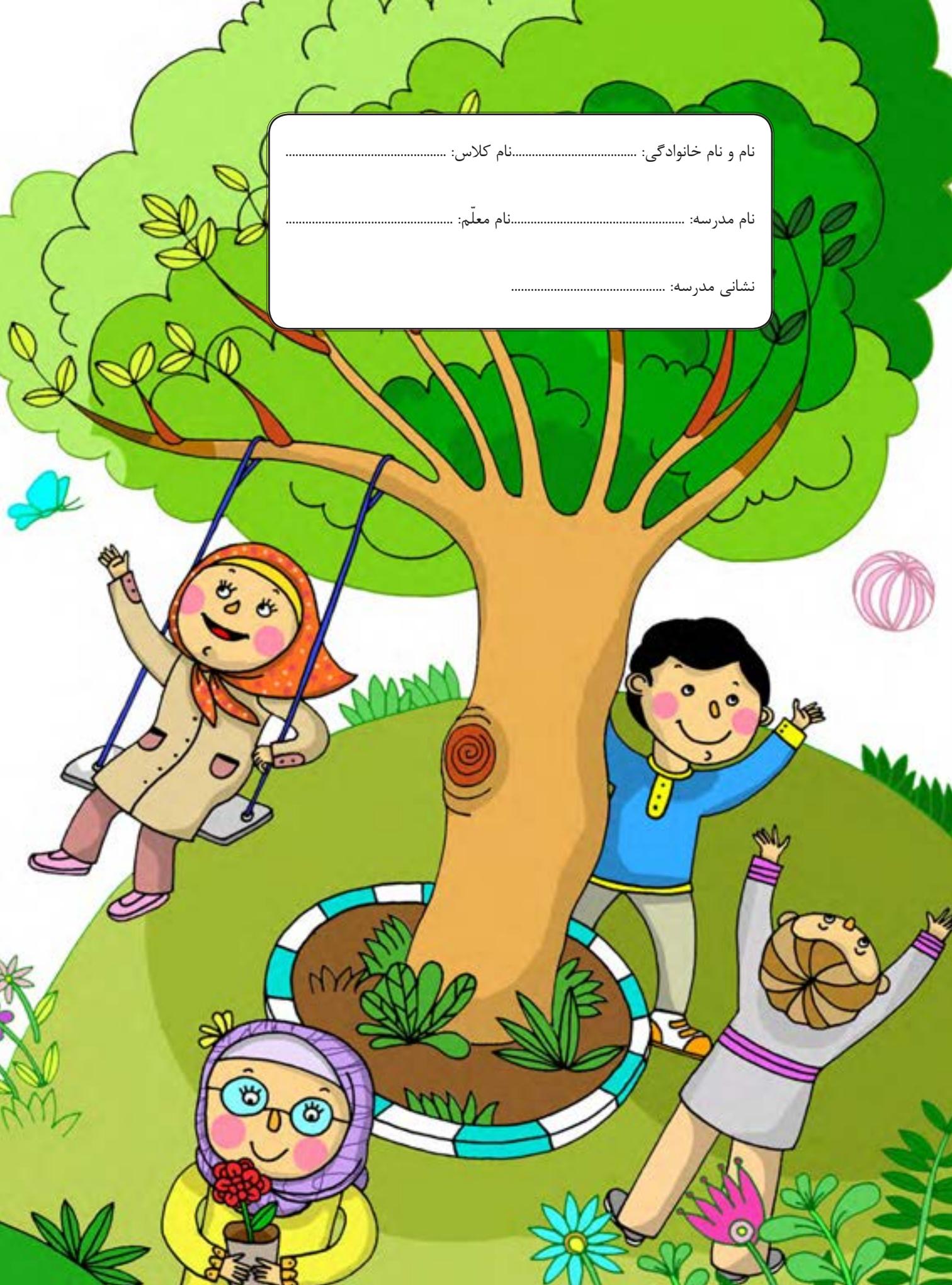
امید من به شما دبستانی هاست.

امام خمینی

نام و نام خانوادگی:نام کلاس:

نام مدرسه:نام معلم:

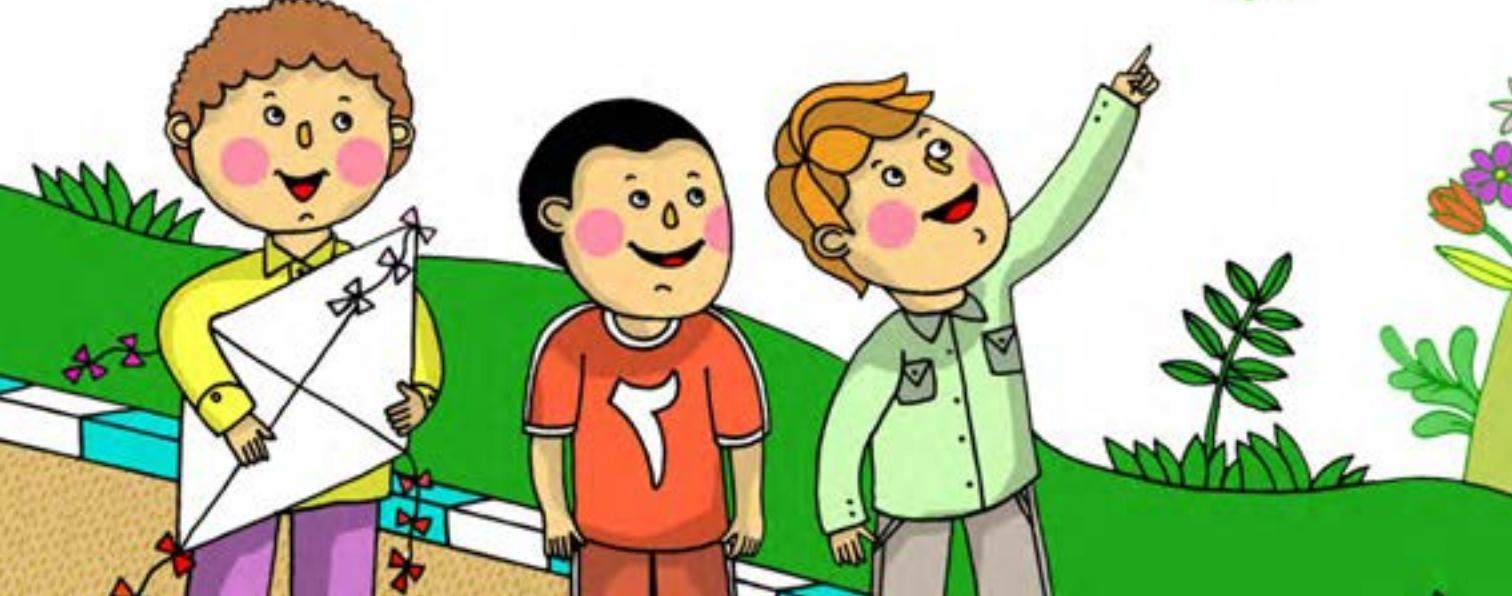
نشانی مدرسه:

فهرست مطالب

پیش گفتار

- ۱۴ به نام خدا، بسم الله درس اول:
- سوره‌ی توحید
- ۲۲ نعمت‌های خدا درس دوم:
- سوره‌ی کوثر
- داستان نان
- ۳۰ خانه‌ی ما درس سوم:
- سوره‌ی عصر
- هدیه‌ی پدر بزرگ
- ۳۸ قرآن بخوانیم درس چهارم:
- سوره‌ی ناس
- مهربان ترین معلم
- هدیه‌ی با ارزش
- ۴۸ یادآوری ۱
- ۵۰ کودک مسلمان درس پنجم:
- سوره‌ی حمد
- ۶۰ مدرسه‌ی ما درس ششم:
- سوره‌ی فَلَق
- کلاس قرآن
- ۷۰ پیامبران خدا درس هفتم:
- سوره‌ی نَصْر
- کودکی حضرت موسی عَلَيْهِ السَّلَام
- ۷۹ یادآوری ۲
- ۸۱ در تابستان نیز قرآن بخوانیم درس آخر:

پیش‌گفتار

امیر المؤمنین امام علی علیه السلام فرمودند:

حق فرزند بر پدر این است که برای او، نام خوب انتخاب کند، او را با ادب و نیکو تربیت کرده و به او قرآن بیاموزد.

نهج البلاغه، ترجمه‌ی فیض‌الاسلام، حکمت ۲۹۱

پدر و مادر گرامی!

با اهدای سلام و آرزوی توفيق برای شما خانواده‌ی محترم، سیار خوش حال و خرسندیم که فرزند پاک و دلیندان به مدرسه می‌آید و توفيق دارد علاوه بر خواندن کتاب‌های فارسي، رياضي و علوم، با کتاب خدا يعني قرآن نيز آشنا شود و از آغاز ورود به مدرسه، کتاب خدا را بشناسد، با آن انس بگيرد، کم کم آن را بخواند، سخن و پیام خدا را درک کند و تا پایان عمر از سرچشممه‌ی زلال و بی‌زواں آن بهره گیرد و با عمل به دستورات الهی بتواند اخلاق و رفتاری قرآنی پیدا کند.

در پایه‌ی اول دبستان نوآموزان خواندن و نوشتن خط فارسي را توسط آموزگاران با تجربه و دلسوز می‌آموزند و به دليل همبستگي کاملی که بين حروف و حرکات زبان قرآن و زبان فارسي وجود دارد، بدون هیچ آموزش جديدي، می‌توانند بسياری از عبارات و آيات قرآن را بخوانند؛ مثلاً اگر نوآموزی حروف «ک، ت، ب» و حرکت «ـ» را خوانده باشد، به راحتی می‌تواند کلمه‌ی قرآنی «كتاب» را بخواند؛ در نتيجه آموزش فارسي موجب فراهم آمدن زمينه‌ی مناسب برای يادگيري روخوانی قرآن شده و آموزش قرآن نيز سبب تقويت خواندن و نوشتن فارسي می‌شود.

برای آشنایي و انس بيشتر با قرآن، نوآموزان علاوه بر آموزش روخوانی، صوت زبيای قرآن را می‌شنوند، سوره‌های کوتاه آن را با صوت خوش می‌خوانند، با برخی آداب گوش دادن و خواندن قرآن آشنا می‌شوند و بالاخره از شنیدن داستان‌های زبيا و پرمعنای قرآن لذت می‌برند.

انتظار ما از شما اولیاء گرامی

۱- کودک عزيزمان باید با تشویق‌ها و راهنمایی‌های لازم و به موقع، سادگی يادگيري قرآن را احساس کند و با کسب موفقیت در اين راه نسبت به يادگيري قرآن هرچه بيشتر علاقه‌مند شود. او باید احترام به قرآن و کوشش در راه آشنایي با آن را از ما بیاموزد. او باید با مشاهده اخلاق و رفتار ما درک کند که چگونه همه سعی داریم آن گونه باشیم که خدا دوست دارد. او باید علاقه به قرآن، محبت، مهرباني، اخلاق و رفتار اسلامي را عملاً از بزرگترها بیاموزد.

۲- ما بهترین الگو برای فرزندانمان هستیم. اگر می‌خواهیم آن‌ها با قرآن کریم مأнос شوند باید خودمان قرآن بخوانیم. سعی کنید تواني و ارتباط خود با قرآن کریم را حداقل تا دست‌یابی به سواد قرآنی ارتقا بخشید. کسی دارای سواد قرآنی است که می‌تواند قرآن را بخواند، معنای عبارات و آيات ساده و پرکاربرد آن را بفهمد و علاقه دارد به صورت مستمر و روزانه مقداری قرآن بخواند. برای آشنایي بيشتر با سواد قرآنی می‌توانيد به سایت گروه قرآن دفتر برنامه‌ريزی و تأليف کتب درسي مراجعه کنيد.

۳- یادگیری تمام قسمت‌های کتاب، در کلاس و با تلاش خود نوآموزان انجام می‌شود، ولی خوب است در صورتی که کودک شما علاقه نشان می‌دهد، گاهی از او بخواهید آنچه در کلاس آموخته است برای شما بازگو کند. هر سوره‌ای را که آموخته است، سعی کند تا آن جا که می‌تواند با همان لحن و آهنگ نوار بخواند. شما نیز به هر میزانی که یادگرفته است، او را تشویق کنید و میزان خاصی از یادگیری را بر او تحمیل نکنید. تمرین در خانه، به توانایی کودکتان می‌افزاید و باعث می‌شود تا شرم حضور کودکانه‌اش از بین برود و به تدریج آمادگی پیدا کرده و با جرأت در حضور جمع، قرآن را به زیبایی بخواند.

در صورتی که کودک شما به شنیدن و یادگیری سوره‌های قرآن علاقه نشان می‌دهد و در خانه ضبط صوت موجود است، می‌توانید با تهیه‌ی نوار ویژه‌ی داشت آموز، او را در یادگیری کامل‌تر این سوره‌ها یاری کنید.

۴- در زمان مناسب از کودکتان بخواهید آنچه را در کلاس قرآن آموخته، در خانه برای شما بازگو کند، داستان تصاویر هر درس را برای شما تعریف کند و شما نیز با گفتن «آفرین» و گاهی با دادن هدیه‌ای او را تشویق کنید. بدانید که حتی تشویق‌های زبانی شما هیچ گاه از یاد و خاطره کودک نمی‌رود و زمینه رسیدن به توفیقات پیشتر را برای او فراهم می‌آورد. این کار بر مهارت سخن گفتن کودک و بر علاقه‌ی او به آموختن قرآن می‌افزاید و او را با آداب و پیام‌های قرآن پیشتر آشنا و مأنس می‌کند.

۵- از کودکتان بخواهید کلمات و عبارات قرآنی هر درس را برای شما بخواند. نوآموزان براساس سواد فارسی می‌توانند کلمات قرآن را بخوانند. در کلاس هم، معلم این کلمات و عبارات را نمی‌خواند بلکه با نشان دادن بخش‌ها، خود ایشان کلمات را می‌خوانند. بنابراین شما به هیچ وجه کلمات را برای او نخوانید، تا مبادا به تقلید از شما بازگو کند. اگر کودک شما در خواندن کلمات اشتباهی داشت از او بخواهید که برگردد و دوباره آن را بادقت بخواند تا خود به اشتباهش بی‌پرید و آن را اصلاح کند. اگر داشت آموز دو ساعت تلاش کند تا چیزی را خود دریابد و کشف کند، بهتر از این است که در عرض دو دقیقه دیگران به او بگویند.

۶- در صورتی که شما با آموزش روحانی قرآن آشنایی دارید، در این آموزش از کتاب درسی پیشی نگیرید و هیچ قاعده‌ای را علاوه بر آنچه در کتاب آمده است به کودک خود نیاموزید. به یاری خداوند، این آموزش در پایه‌های بعد با نظم خاصی کامل‌تر می‌شود.

۷- آموزگار کودک شما بسیار خوش حال خواهد شد که تجارب و اطلاعات خود را برای توفیق هرچه پیشتر کودکتان با کمال افتخار در اختیار شما قرار دهد.

به امید آن که فرزند شما، در آینده انسانی بزرگ، با ایمان، بنده خالص خدا، خدمتگزار خلق او و باقیات صالحات برای همه ما باشد.

پیامبر اعظم صلی اللہ علیہ وآلہ فرمودند :

خَيْرُكُمْ مَنْ تَعْلَمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ،
بهترین شما کسی است که قرآن را فراگیرد و به دیگران یاموزد.

التحجّة البيضاء، ج ۲، ص ۲۱۰

همکار و معلم گرامی

با اهدای سلام و آرزوی توفيق و سلامتی برای شما همکار محترم، به منظور موقیت هرچه بیشتر در آموزش قرآن، توجه شما را به برخی نکات مهم جلب می‌نماییم. هرچند تفصیل این مطالب در کتاب راهنمای معلم ارائه می‌شود، ولی بیان مختصر این نکات، مفید است.

پیش از انجام هر کاری بر خدا توکل کنید و به لطف و رحمت او امیدوار باشید و بدانید هر کس در راه خدا تلاش کند، خدا او را راهنمایی می‌کند و همواره پشتیبان نیکوکاران است.

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي نَالَّهِ يَنْهَا مُبْلَنا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ
سوره عنکبوت، آیه ۶۹

توفيق در هر کاری نیازمند داشتن برنامه در انجام آن است. مهم ترین مسائل مربوط به آموزش این کتاب در بخش‌های زیر تقدیم می‌شود. توجه و عمل به این امور ضامن موقیت بیشتر شمامست.

اهمیت توجه به حیطه‌ی عاطفی

پیش از بیان خلاصه روش تدریس، یادآوری این نکته ضروری است که با توجه به ویژگی‌های روانی کودکان، آموزش قرآن در دوره ابتدایی – به ویژه در پایه‌ی اول – بر حیطه‌ی عاطفی پیش از دو حیطه‌ی مهارت و دانش تأکید می‌شود. آموزش قرآن باید از چنان فضای جدّاب، شاد و آرامش‌بخشی برخوردار باشد که دانش‌آموزان مستafaانه منتظر زنگ قرآن باشند. برای فراهم آوردن چنین شرایطی، شما همکار دلسوز ضمن بهره‌گیری از همه‌ی تجارب و علاقه خود به آموزش دانش‌آموزان، باید چند نکته را کاملاً رعایت کنید :

- ۱- سهل و آسان جلوه دادن فرایند یادگیری
- ۲- بهره‌گیری فراوان از تشویق‌های کلامی و غیر کلامی
- ۳- پرهیز از سخت‌گیری و توجه داشتن به تفاوت‌های فردی دانش‌آموزان در دستیابی به اهداف مورد انتظار
- ۴- جدّاب و فعال کردن آموزش به شیوه‌هایی؛ مانند : قصه‌گویی، مسابقات گروهی، مشارکت دادن آن‌ها در فرایند آموزش

فعالیت‌های پیش از تدریس

- ۱- مطالعه مجدد کتاب راهنمای معلم و درس مربوط از کتاب دانش‌آموز
- ۲- پیش‌بینی اهداف خاص هر درس که باید هنگام تدریس مورد تأکید بیشتری قرار گیرد.
- ۳- آماده کردن لوحه‌های درس و نصب آن‌ها در مکان مناسب
- ۴- آماده کردن ضبط صوت و اطمینان یافتن از سلامت آن
- ۵- همراه داشتن نوار آموزشی و مشخص کردن محل سوره مورد نظر در نوار پیش از ورود به کلاس

محتوا و روش تدریس

کتاب آموزش قرآن پایه‌ی اول ابتدایی دارای ۷ درس است که هر درس در ۸ جلسه (طی ۲ جلسه در هفته) آموزش داده می‌شود. این دروس از قسمت‌های زیر تشکیل شده‌اند.

۱- تصویرخوانی : در جلسه‌ی اول هر درس تصویر یا تصاویری در ارتباط با موضوع درس آمده است. از دانش‌آموزان بخواهید با دقت به تصاویر نگاه کنند و پس از مشورت با دوستان هم‌گروه خود، نظرشان را درباره‌ی تصاویر بیان کنند. بدیهی است چنانچه دانش‌آموزان نتوانند ارتباط تصاویر را با موضوع درس بیان کنند آموزگار محترم با طرح پرسش‌های مناسب جهت بحث را به موضوع موردنظر هدایت می‌کند.

۲- قرائت سوره : سوره‌های توحید، کوثر، فلق، عصر، حمد، ناس و نصر برای این بخش انتخاب و در قالب رسانه‌ی کتاب درسی، لوحة و نوار آموزشی آمده که هر کدام به گونه‌ای به کسب مهارت تدریجی خواندن قرآن کمک می‌کند. برای تدریس هر سوره، لوحة‌ی مربوط را روی تخته نصب کنید و همراه پخش کردن نوار قرائت سوره، آیات آن را از روی لوحة نشان دهید تا دانش‌آموزان با نگاه به آن‌ها و پس از فرمان نوار به صورت دسته‌جمعی، همراه نوار بخوانند.

۳- شعر و سرود : در کتاب قرآن اول ابتدایی از اشعاری استفاده شده که درباره‌ی موضوع درس و یا درباره‌ی مفاهیم مربوط به سوره‌ها می‌باشد که علاوه بر جذابیت و تنوع در آموزش قرآن، به آشنایی اجمالی دانش‌آموزان با موضوعات درس و مفاهیم سوره‌های کتاب نیز کمک می‌کند. ضمناً می‌توان حفظ یا روخوانی سرودها را نیز به دانش‌آموزانی که به این کار ذوق و علاقه نشان می‌دهند، توصیه کرد.

۴- پیام قرآنی : یکی از مناسب‌ترین راه‌های انس دانش‌آموزان با مفاهیم ارزش‌نده‌ی تربیتی و اخلاقی قرآن کریم، پیام‌های قرآنی است. پیام‌های قرآنی درس علاوه بر این که یادگیری قرآن را معنادار می‌کند بهترین فرصت برای مشارکت دانش‌آموزان در فرآیند یاددهی - یادگیری است.

آموزگار گرامی پیام هر درس را از نوار پخش می‌کند و دانش‌آموزان پس از شنیدن، آن را تکرار می‌کنند. آموزگار ترجمه‌ی پیام را برای دانش‌آموزان می‌خواند و از آن‌ها می‌خواهد تا در گروه‌های خود به کمک تصویر پیام درباره‌ی آن با یک‌دیگر گفت و گو کنند و آن‌گاه نظر خود را برای کلاس بگویند. آموزگار با روش پرسش و پاسخ، ایشان را با مفهوم پیام بیشتر آشنا می‌کند. هم‌چنین برای درک بهتر پیام، می‌توان از دانش‌آموزان خواست مصادیق و نمونه‌های دیگری از مفهوم پیام را بیان کنند.

لازم است آموزگار محترم از توضیح مستقیم مفهوم پیام قرآنی و یا بیان مطالب طولانی و غیرضروری خودداری کند.

۵- فعالیت‌ها : به منظور علاقه‌ی بیشتر دانش‌آموزان به قرآن و فراهم آوردن زمینه‌ی درک و فهم تدریجی نسبت به موضوع هر درس، فعالیت‌هایی مانند رنگ آمیزی، نقاشی، داستان‌گویی درباره‌ی تصاویر و... درنظر گرفته شده است. مناسب است این فعالیت‌ها حتماً در کلاس و زیرنظر معلم گرامی انجام شود.

در ضمنن پس از درس چهارم و درس هفتم جهت یادآوری و تثبیت بیشتر مطالب دروس، فعالیت‌هایی به عنوان یادآوری درنظر گرفته شده است که در یک جلسه‌ی کامل توسط دانش‌آموزان و با هدایت معلم گرامی در کلاس انجام می‌شود.

۶- داستان‌ها : در کتاب دو نوع داستان آمده است. نوع اول را دانش‌آموزان تصویرخوانی کرده و موضوع یا داستان آن‌ها را به کمک یک‌دیگر و با راهنمایی آموزگار، به زبان کودکانه تعریف می‌کنند. نوع دوم، تصاویر مربوط به داستان‌های قرآنی است مانند کودکی حضرت موسی علیه السلام. آموزگار این گونه داستان‌ها را با توجه به توضیحات کتاب راهنمای معلم به صورت جذاب برای دانش‌آموزان تعریف می‌کند.

۷- روحانی کلمات و عبارات قرآنی : آموزش روحانی از هفته‌ی اول ماه دی آغاز می‌شود. روحانی کلمات و عبارات قرآنی به کمک لوحه و به صورت زیر آموزش داده می‌شود:

الف - لوحه‌ی روحانی را روی تخته نصب کرده آن گاه به شیوه‌ای که در ذیل می‌آید به حرکات و حروف اشاره کنید تا دانش آموزان آن‌ها را دسته‌جمعی بخوانند.

ب - با توجه به شرایط کلاس و میزان توانایی دانش آموزان، یک یا دو بار از دانش آموزان بخواهید که لوحه را با اشاره‌ی صحیح معلم به بخش‌های کلمات، به طور دسته‌جمعی بخوانند. آن گاه از چند دانش آموز آماده بخواهید که هر یک قسمتی از لوحه را به صورت انفرادی بخوانند.

ج - با توجه به میزان وقت باقی مانده، هر یک از دانش آموزان چند کلمه یا یک عبارت قرآنی را از روی کتاب خود به صورت انفرادی و با صدای بلند برای کلاس می‌خوانند و سایر دانش آموزان از روی کتاب خود، خط می‌برند.

نحوه اشاره‌ی صحیح به بخش‌های کلمات

اشاره‌ی صحیح به حروف و حرکات، از مهم‌ترین گام‌های اولیه در آموزش روحانی قرآن است. این امر منجر به بازشناسی حروف و حرکات و دقت در صحیح خواندن آن‌ها و ترکیب بخش‌های کلمات توسط دانش آموزان می‌شود. کسب این مهارت در روحانی قرآن، هم‌چون جایگاه شناخت حروف و حرکات در خواندن و نوشتن زبان فارسی و نیز مانند یادگیری چهار عمل اصلی در ریاضی، از اهمیت خاصی برخوردار است. اگر این آموزش، صحیح و کامل انجام شود، مهم‌ترین سنگ بنای مهارت خواندن صحیح قرآن گذاشته شده است و در غیر این صورت حتی در سال‌های بالاتر نیز باید این مرحله از آموزش با دقت انجام شود.

اشاره به حروف و حرکات معمولاً به کمک خطبر یا وسیله‌ای مانند خط‌کش انجام می‌شود. از آن‌جا که هنگام اشاره کردن، دست یا ثابت است و یا متحرک، روش صحیح اشاره در دو بخش زیر توضیح داده می‌شود.

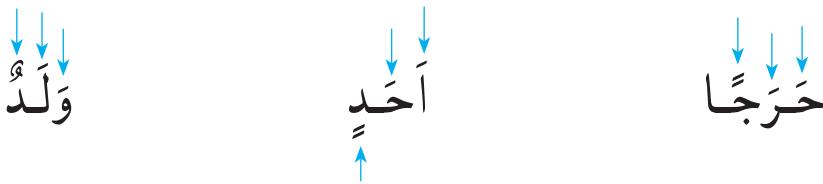
الف - اشاره‌ی ثابت: در این نوع اشاره، دست ثابت است. این شکل از اشاره در موارد زیر انجام می‌شود.

۱- اشاره به حرکات «ـ» در بخش‌های دارای این گونه حرکات؛ مانند:

آموزگار با خطبر یا وسیله‌ی مشابه دیگری به حرکت «ـ» اشاره می‌کند تا دانش آموزان همه با هم بگویند «ـ»؛ ممکن است در یکی دو بار اول، برخی از دانش آموزان به جای این که بگویند «ـ» بگویند «ــ». به آن‌ها تذکر می‌دهیم هر حرکت را با حرف آن بخوانند. سپس با کمی مکث به حرکت «ـ» اشاره می‌کنیم تا دانش آموزان بگویند «ــ» و آن گاه به حرکت «ـ» اشاره می‌شود تا آن‌ها بگویند «ــ».

۲- اشاره به تنوین (ـِ) : اشاره به تنوین مانند اشاره به حرکات کوتاه است؛ یعنی برای اشاره به تنوین، دست ثابت است و به (ـِ) یا (ـِ) یا (ـِ) اشاره می‌شود، مانند :

در کلمه‌ی «حرَجًا» آموزگار به (ـِ) اشاره می‌کند تا داشت آموzan بگویند «ـِ»، سپس به (ـِ) اشاره می‌کند تا داشت آموzan بگویند «ـِ» و آن‌گاه به (ـِ) اشاره می‌کند تا داشت آموzan بگویند «ـِ». همچنین در کلمه‌ی «أَحَدٌ» آموزگار به (ـِ) اشاره می‌کند تا داشت آموzan بگویند «ـِ».

تذکر : دقت کنید فلش‌هایی که در این کلمات کشیده شده است، فقط نشان‌دهنده اشاره‌ی شما به حرکات است، نه این‌که باید این فلش‌ها را رسم کنید.

ب - اشاره‌ی متخرک : در این نوع اشاره، دست حرکت می‌کند. این شکل از اشاره در موارد زیر پیش می‌آید.

۱- اشاره از حرف به سوی حرکات بلند (ا، ي، و) در بخش‌های دارای این‌گونه ترکیبات، مانند :

آموزگار درحالی که به کمک خطبر، از حرف (ـِ) به سوی صدای (ـِ) اشاره می‌کند، داشت آموzan می‌گویند «ـِ» آن‌گاه از حرف (ـِ) به سوی صدای (ـِ) اشاره شده و آن‌ها می‌گویند «ـِ» و بالاخره از حرف (ـِ) به سوی (ـِ) اشاره می‌شود تا بگویند «ـِ».

توجه دارید که فلش‌ها فقط مسیر حرکت دست را نشان می‌دهد، نه این‌که باید این فلش‌ها رسم شود.

تذکر : اشاره به الف کوتاه (ـِ) دو حالت دارد، چنان‌چه الف کوتاه روی حرف باشد مانند کلمه «هذا» به آن اشاره می‌شود تا داشت آموzan بگویند «ـِ»؛ و چنان‌چه الف کوتاه روی پایه (ـِ) باشد در این صورت مثل صدای بلند اشاره می‌شود؛ مانند کلمه‌ی «هُدَى» که از حرف (ـِ) به سوی (ـِ) اشاره می‌شود تا داشت آموzan بگویند «ـِ».

۲- اشاره از حرکت کوتاه به سوی علامت سکون؛ مانند :

آموزگار از حرکت (ـِ) به علامت (ـِ) اشاره می‌کند تا داشت آموzan بگویند «ـِ»، آن‌گاه از صدای (ـِ) به علامت (ـِ) اشاره می‌کند تا بگویند «ـِ» و سپس از حرکت (ـِ) به علامت (ـِ) اشاره می‌شود تا بگویند «ـِ».

۳- اشاره به تشدید در بخش‌های دارای حرف مشدّد مانند :

آموزگار درحالی که از حرکت کوتاه «ـ» بهسوی علامت تشدید اشاره می‌کند، دانشآموzan می‌گویند «حَقٌ» آن‌گاه آموزگار پس از کمی مکث، با توجه به حرکت حرف تشدید، به صورت ثابت یا متحرك به آن حرکت اشاره می‌کند. در مورد مثال بالا با اشاره‌ی ثابت به حرکت «ـ» اشاره می‌شود و بچه‌ها می‌گویند «قَ»؛ دو مثال دیگر :

آموزگار در کلمه‌ی «لَمَّا» ابتدا از حرکت «ـ» بهسوی علامت تشدید و آن‌گاه پس از کمی مکث از حرف «ـ» بهسوی صدای «ـا» اشاره می‌کند. در کلمه‌ی دوم نیز، ابتدا به حرکت «ـُ»، سپس از حرکت «ـ» بهسوی تشدید و آن‌گاه پس از کمی مکث، از حرف «ـج» بهسوی صدای «ـي» اشاره می‌شود.

نکته: وجود کمی مکث بین اشاره به بخش اول حرف مشدّد و بخش دوم آن ضروری است. این امر به خوبی به دانشآموzan می‌آموزد که حرف دارای تشدید در واقع دو حرف است و دو بار خوانده می‌شود.

توجه :

۱- از دانشآموzan بخواهید که هم‌زمان با اشاره‌ی شما، بخش‌ها و کلمات را به صورت دسته‌جمعی بخوانند. ممکن است برخی از دانشآموzan، بخش‌ها را زودتر یا دیرتر از اشاره‌ی شما بخوانند؛ از آن‌ها بخواهید با اشاره بخوانند و عقب و جلو نیفتنند.

۲- در آموزش لوحه‌ها، ابتدا دانشآموzan به روش فوق، کلمات و عبارات را دسته‌جمعی می‌خوانند و پس از کمی تمرین، خوب است با اشاره‌ی آموزگار خواندن به صورت انفرادی نیز انجام شود. پرسش انفرادی را از دانشآموzan آماده‌تر آغاز می‌کنیم.

چند تذکر

در آموزش روخوانی توجه به نکات زیر ضروری است :

۱- آموزگار محترم! از خواندن کلمات پرهیزید؛ بلکه به روش فوق کمک کنید تا خود دانشآموzan کلمات و عبارات را روخوانی کنند.

۲- استفاده از لوحه و اشاره‌ی صحیح به بخش‌های کلمات و خواندن بخش بخش آن‌ها توسط دانشآموzan به صورت دسته‌جمعی و انفرادی، مهم‌ترین نقش را در کسب مهارت روخوانی دارد و عدم توجه کافی به انجام این امر، در کسب این مهارت اختلال جدی ایجاد می‌کند.

۳- مناسب‌ترین شیوه برای خواندن کلمات، آن است که دانشآموز با دیدن هر بخش از کلمه، همان بخش را بلند بخواند؛ یعنی لازم نیست که دانشآموز ابتدا در ذهن خود، همه بخش‌های کلمه را مرور کند سپس تمام آن را یک‌جا بلند بخواند. شما با تأکید بر نحوه مناسب خواندن، دانشآموzan را کمک کنید تا بدون اضطراب، کلمات را به روش صحیح، شمرده و آرام بخوانند. سرعت خواندن بخش‌ها با توجه به توانایی فردی دانشآموzan و با تمرین، به تدریج افزایش می‌یابد.

- ۴**- دانش آموzan برای کسب مهارت روحوانی، به فرصت کافی نیاز دارند. این فرصت را با توجه به استعدادهای متفاوت آنها در اختیارشان بگذارید و انتظار نداشته باشید که همه در یک زمان به مهارت مورد نظر دست یابند.
- ۵**- لازم نیست دانش آموzan لوحه‌ی درس را در یک جلسه آنقدر تکرار کنند تا همه‌ی آنها بتوانند کلمات را به صورت روان بخوانند؛ بلکه تمرین و تکرار هر لوحه در یک جلسه به آمادگی دانش آموzan و شوق و رغبت آنها بستگی دارد. فرصت‌های بعدی، مهارت آنها را به حد انتظار می‌رساند.
- ۶**- دانش آموzan را تشویق کنید که هر روز، درس قرآن را در خانه برای والدین خود بخوانند.
- ۷**- می‌توان دانش آموzan را از فروردین ماه به خواندن آیات و عبارات بخش قرآن در تابستان تشویق کنیم؛ این کار به تعیین مهارت روحوانی قرآن کمک می‌کند.

ارزش‌یابی

درس قرآن در پایه اول و دوم ابتدایی به صورت کیفی و توصیفی است. برای آشنایی با چگونگی انجام این ارزشیابی به دستورالعمل شماره‌ی ۳۴/۱۷۹۰/۲۴۰ به تاریخ ۱۳۸۳/۷/۲۵ مراجعه کنید. ضمناً این دستورالعمل در کتاب راهنمای معلم آموزش قرآن پایه اول ابتدایی کد ۵۳/۱ در بخش پیوست‌ها آمده است.

اهداف مورد نظر : تا پایان سال تحصیلی از هر دانش آموز انتظار می‌رود به توانایی‌های زیر دست یابد :

- ۱- در جمع خوانی سوره‌های کتاب درسی شرکت کند.
- ۲- دو سوره دلخواه کتاب را، از حفظ بخواند.
- ۳- کلمات و عبارات قرآنی را به صورت شمرده یا حداقل بخش از روی کتاب درسی بخواند.
- ۴- در گفت‌وگوی کلاسی درباره‌ی پیام‌های قرآنی مشارکت نماید و بتواند برخی مصاديق آنها را به زبان ساده بازگو کنند. هر دانش آموزی که به این توانایی‌ها دست یابد حداکثر امتیاز را به دست آورده است. بدیهی است بیشتر دانش آموzan به توانایی بیش از این خواهد رسید.

توصیه‌ها

- برای ایجاد علاقه و انس بیشتر دانش آموzan به آموزش قرآن، به نکات زیر توجه داشته باشید :
- ۱- زنگ آموزش قرآن از جذابیت و شادی مناسب برخوردار بوده و از هرگونه اضطراب و دل نگرانی به دور باشد.
 - ۲- از تشویق‌های زبانی و غیرزبانی مناسب بهره بگیرید.
 - ۳- با دعوت از اولیای محترم به ویژه مادران عزیز دانش آموzan به مدرسه، آنها را با اهداف و شیوه‌های آموزش قرآن و حداکثر اهداف مد نظر آشنا کنید، تا ایشان نیز به شیوه مناسب، همکار شما در خانه باشند.
 - ۴- از فرصت‌های مناسب برای انجام توصیه شورای عالی آموزش و پرورش مبنی بر استفاده از سه تمرین ده دقیقه‌ای در سه روز هفته، علاوه بر یک ساعت آموزش قرآن، برای یادآوری، تمرین و تکرار آموخته‌های قرآنی دانش آموzan، به بهترین وجه بهره جویید.

آموزگاران، کارشناسان محترم، والدین گرامی و دانش آموzan عزیز می‌توانند
برای هرگونه اظهارنظر و ارائه پیشنهاد در اصلاح و تکمیل برنامه‌ی درسی و کتاب‌های آموزش قرآن
با گروه قرآن به نشانی زیر تماس بگیرند.

پیش‌اپیش از همکاری و تلاش همه‌ی عزیزان سپاس‌گزاری می‌شود.

وب‌گاه (سایت) <http://quran-dept.talif.sch.ir>

پیام‌نگار (ایمیل) quran-dept@talif.sch.ir